

فرایند یکپارچه‌سازی بین‌المللی حسابداری در آمریکا و اروپا

دکتر داریوش فروغی / عضو هیأت علمی گروه حسابداری دانشگاه اصفهان / علیرضا رهروی دستجردی / دانشجوی دکتری حسابداری دانشگاه اصفهان

در مقاله‌ی حاضر تلاش می‌شود فرایند یکپارچه‌سازی استانداردها توسط هیأت استانداردهای حسابداری مالی (FASB)، هیأت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) و کمیسیون بورس و اوراق بهادار آمریکا (SEC) توضیح داده و ضمن ارائه‌ی گزارشی از وضعیت یکپارچه‌سازی استانداردها تا پایان سال ۲۰۱۲، چالش‌هایی که در این مسیر وجود داشته است و درآینده به وجود خواهد آمد بیان شود. ضرورت وجود استانداردهای یکسان در سطح بین‌المللی باعث شده تا صاحب‌نظران حسابداری کشورهای استرالیا، کانادا، فرانسه، ژاپن، مکزیک، هلند، انگلیس، ایرلند و آمریکا طی توافقی در سال ۱۹۷۳ کمیته‌ی استانداردهای حسابداری بین‌المللی IASC را تشکیل دهند. این کمیته بعدها با تشکیل هیئت استانداردهای حسابداری بین‌المللی IASB مسئولیت تهیه‌ی استانداردهای حسابداری را به این هیأت سپرد. هیأت یادشده از همان سال ۱۹۷۳ اقدام به یکپارچه‌سازی استانداردها در سطح بین‌المللی کرد. برخی از کشورها این استانداردها را به عنوان استانداردهای حسابداری بین‌المللی پذیرفتند و برخی دیگر مانند آمریکا که خود را صاحب‌نظر در تهیه و انتشار استانداردهای حسابداری می‌دانند حاضر به پذیرش استانداردهای حسابداری بین‌المللی نشده‌اند. به همین منظور برای هم‌سوسازی کشورهای مختلف با استانداردهای حسابداری بین‌المللی و در نهایت فراگیرکردن استانداردها تلاش‌های زیادی صورت گرفت. جهانی و فراگیرشدن استانداردها به عوامل و شرایط مختلف بستگی دارد. در مقاله‌ی حاضر ابتدا در زمینه‌ی تعداد شرکت‌هایی که هم‌اکنون از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی IFRS استفاده می‌کنند بحث می‌شود. سپس مرأحلی که در پروژه‌ی یکپارچه‌سازی و همسان‌سازی FASB-IASB درگیر آن بوده‌اند بررسی و تفاوت‌های اساسی بین IFRS و اصول حسابداری عمومی پذیرفته‌شده GAAP در آمریکا بیان شده است. سرانجام، لزوم پیروی شرکت‌ها و صنایع کوچک‌تر از استانداردهای بین‌المللی تبیین می‌شود.

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS)^۱

در طول دهه‌ی گذشته، مجموعه‌ی جدیدی از استانداردهای بین‌المللی حسابداری را کشورهای اروپایی پذیرفتند. پروژه‌ی IFRS نخستین گام در تلاش برای جهانی کردن استانداردهای حسابداری به گونه‌ای است که همه‌ی شرکت‌ها، در داخل یا خارج از ایالات متحد، از آن‌ها استفاده کنند. در حال حاضر در شرکت‌های انگلیسی IFRS حاکم است که توسط هیأت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)^۲ تدوین شده است. در سال ۲۰۰۵ تمامی شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار انگلستان (تقریباً ۸۰۰ شرکت) به نحو مؤثری، استانداردهای IASB را پذیرفتند. از سال ۲۰۱۰ تقریباً ۱۲۰ کشور شامل انگلستان، استرالیا، ژاپن و زلاند نو، شرکت‌های خود را ملزم کردند یا به آن‌ها اجازه دادند که استانداردهای بین‌المللی حسابداری جدید را بپذیرند. شیلی و کره‌ی جنوبی در ۲۰۰۹، برزیل در ۲۰۱۰، کانادا و هند در ۲۰۱۱ و مکزیک در ۲۰۱۲، شروع به اجرای این استانداردها کردند. در سال ۲۰۱۳، بیش از ۱۲۰۰۰ شرکت در سراسر جهان از استانداردهای بین‌المللی حسابداری مالی استفاده می‌کنند. ایالات متحد هنوز با این استانداردها موافقت نکرده است، اما به همراه هیأت استانداردهای بین‌المللی حسابداری در اروپا، در حال تلاش برای همگرایی^۳ استانداردهای حسابداری آمریکا با استانداردهای بین‌المللی طی چندسال آتی است. پس از رخ دادن این همگرایی، شرکت‌های کمیسیون بورس اوراق بهادار (SEC) که گزارش‌های مالی خود را در اروپا نیز منتشر می‌کنند، ملزم به گزارشگری تحت دو مجموعه از استانداردها خواهند شد: اصول عمومی پذیرفته شده در حسابداری آمریکا و استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS).

احتمال دارد که در سال ۲۰۱۵، بیش‌تر کشورها (شامل ایالات متحده) در حرکتی به سمت جهانی شدن استانداردها، چارچوب گزارشگری IFRS را بپذیرند.

گام اول: موافقت IASB و GAAP با همگرایی استانداردها

در سال ۲۰۰۲ هم FASB^۴ و هم IASB موافقت‌نامه‌ی نورواک^۵ را امضا کردند. به موجب این موافقت‌نامه آن‌ها پذیرفتند که همگرایی هر دو مجموعه استاندارد در قالب یک مجموعه استاندارد جهانی، اهمیت دارد. هر دو هیأت، پروژه‌ی همگرایی را در دستور کار خود قرار دادند. این حرکت، بیش‌تر برای شرکت‌های آمریکایی در جهت پذیرفتن استانداردهای بین‌المللی بود تا سایر شرکت‌های واقع در سایر نقاط جهان. به موجب موافقت‌نامه‌ی یادشده، هر دو طرف پذیرفتند که به سمت اهداف زیر حرکت کنند:

- حذف تفاوت‌های موجود بین GAAP و IFRS در یک پروژه‌ی همگرایی در کوتاه‌مدت
 - همگرایی همه‌ی برنامه‌های آتی در قالب پروژه‌های مشترک و یا همزمان (پروژه‌ی همگرایی در درازمدت)
- تفاوت کلیدی بین GAAP و IFRS در این است که IFRS کم‌تر قانون - محور^۶ بوده و بیش‌تر اصول - محور^۷ است. تفاوت بین این دو مفهوم (قوانین در برابر اصول) بسیار نافذ و مستلزم تغییری اساسی در نگرش به حسابداری است. طبق IASB، استانداردهای IFRS، استانداردهایی اصول - محور است که بیش‌تر بر تصمیمات ذهنی و قضاوت‌های شرکت‌ها و حساب‌رسان آن‌ها متکی هستند. قضاوت‌هایی درباره‌ی این موضوع که آیا یک معامله به گونه‌ای صادقانه^۸ نشان‌دهنده‌ی جنبه‌های اقتصادی خود هست یا خیر؟

در حقیقت، کل قوانین وضع شده به دست IFRS در یک جلد خلاصه می‌شود. در حالی که اطلاعاتی که GAAP را احاطه کرده‌اند در چندین جلد گنجانده شده است. در نتیجه، تنوع بسیار در روش‌های حسابداری و حسابرسی که تحت سیستم IFRS فعالیت می‌کنند، در مقایسه با GAAP وجود دارد.

پروژه‌ی همگرایی IASB و FASB در حال حاضر دو مرحله دارد:

- مرحله‌ی یک: پروژه‌ی همگرایی در کوتاه‌مدت:

هستند، به گونه ای که نوعی یکپارچگی جامع در استانداردها ایجاد شود.

پروژه ی همگرایی در کوتاه مدت

FASB گام ابتدایی مهمی برای اصلاح GAAP به IASB GAAP برداشته است. این گام با انتشار سه استاندارد به منظور بازنگری در GAAP برداشته شد. این سه استاندارد GAAP تحت عناوین زیر منتشر شدند:

- ASC 250،^{۱۶} تغییرات حسابداری و اصلاح اشتباهات^{۱۷} (FAS ۱۵۴ سابق): آثار انباشته ی ناشی از اعمال یک تغییر اختیاری در حسابداری را حذف می کند و آن را با الزامی کردن یک تجدید ارائه در صورت های مالی عطف به ماسبق شده^{۱۸} جایگزین می کند.

- ASC 845، معاملات غیر پولی^{۱۹} (FAS 153 سابق): استفاده از رویکرد ارزش دفتری را در حسابداری مبادله ی دارایی های مشابه (با تولید مشابه) در مؤسساتی که این معاملات، ماهیت تجاری^{۲۰} ندارند، حذف می کند (مثلاً معامله املاک و مستغلات مشابه).

- ASC 330، موجودی کالا^{۲۱} (FAS 151 سابق): لحن به کار رفته در ARB شماره ۴۳ را (که در حال حاضر به عنوان بخشی از ASC Topic ۵۰۵ تدوین شده است) تعدیل می کند تا در عین اهمیت قائل شدن برای بهای تمام شده ی موجودی ها، با IAS شماره ۲ نیز مطابقت داشته باشد.

تغییرات IASB

از سوی دیگر، IASB اقدام به صدور مجموعه ای از بیانیه هایی کرد. این بیانیه ها استانداردهای بین المللی را نه تنها به منظور همگرایی با FASB بلکه به منظور بخشی از پروژه ی کلی همگرایی استانداردهای جهانی، پالایش کردند. شکل یک پروژه های کوتاه مدت و درازمدت IASB و FASB را در زمینه ی همگرایی استانداردها نشان می دهد.

مرحله ی اول در شرف تکمیل است و همان گونه که هدف آن چنین بوده است، تعداد زیادی از تفاوت های کوچک و خاص را بین GAAP و IFRS برطرف کرده است که در حوزه ی سایر پروژه هایی که فعلاً در جریان هستند قرار ندارد. مرحله ی همگرایی در کوتاه مدت، به اصولی از GAAP محدود است که هر دو طرف می توانند آن را در کوتاه مدت حل کنند. تاکنون FASB سه بیانیه منتشر کرده است که پروژه ی همگرایی در کوتاه مدت را شامل می شود.

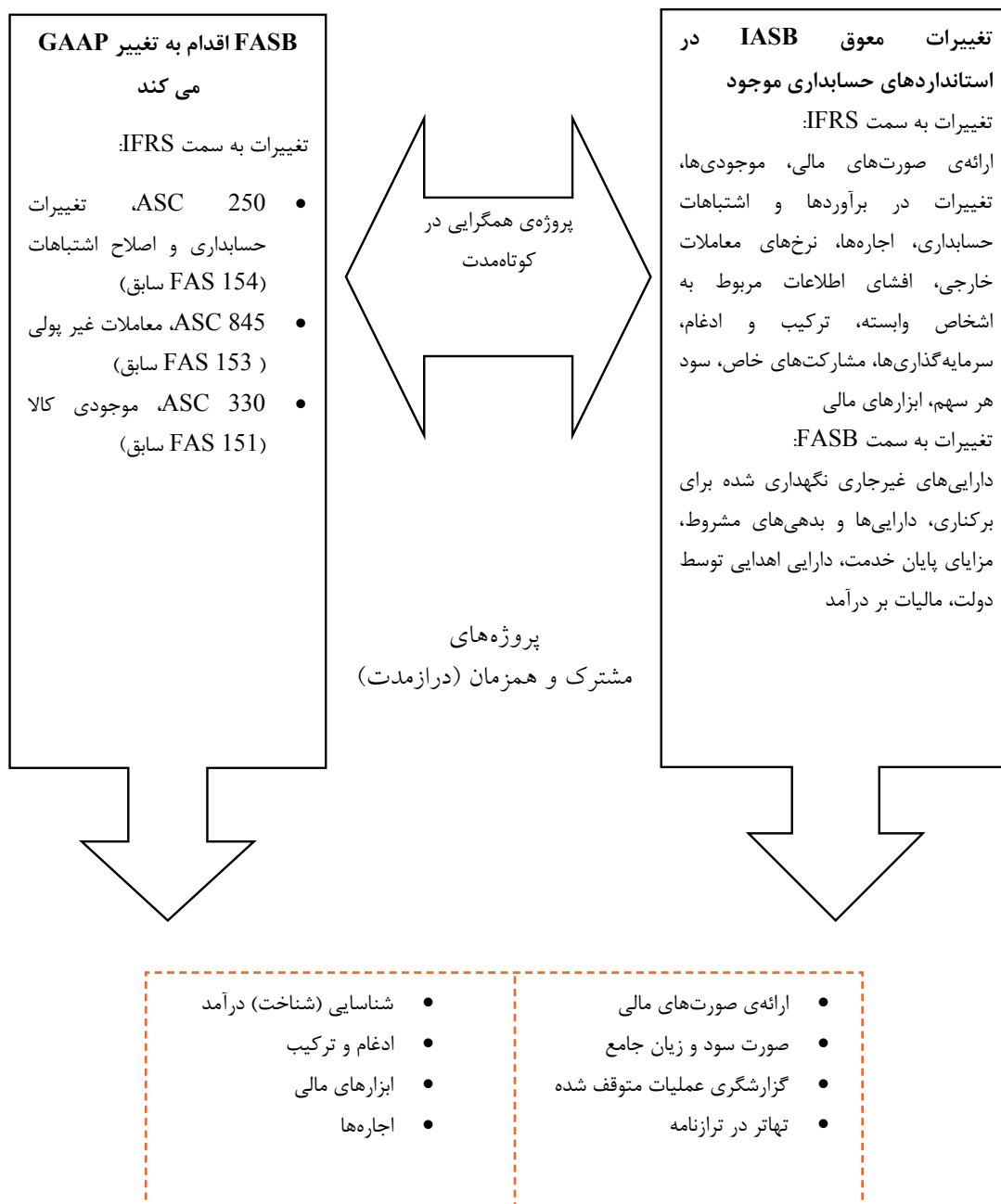
- مرحله ی دوم پروژه های مشترک و همزمان (درازمدت): همان گونه که مشخص است، مرحله ی دو به پروژه ی همگرایی درازمدتی اشاره می کند که در آن هر دو هیأت تلاش های مشترک و همزمانی را در زمینه ی پروژه های پیچیده تری جهت می دهند که شامل موارد زیر است:
- شناسایی (شناخت) درآمد

- مؤسسات ادغام شده و مؤسساتی که از تلفیق و تأمین مالی خارج از ترازنامه استفاده می کنند^۹
- اختیارات سهام^{۱۰}
- اجاره ها^{۱۱}
- گزارشگری عملکرد مالی^{۱۲}
- صورت سود و زیان جامع^{۱۳}
- گزارشگری عملیات متوقف شده^{۱۴}
- ترازنامه ی تهاثر شده^{۱۵}

هم FASB و هم IASB به عنوان یک هدف بزرگ تر، به دنبال حذف تفاوت های GAAP در هر دو طرف

شکل (۱): حرکت به سوی استانداردهای بین‌المللی
موافقت‌نامه‌ی نورواک بین IASB و FASB

جنبه‌هایی تمرکز کنند که پذیرش کامل استانداردهای بین‌المللی توسط آمریکا را تسهیل کند. هدف کلی هر دو هیأت نیز قرار دادن همه‌ی بازارهای اصلی سرمایه در موقعیتی است که آمریکا را به سوی پذیرش IFRS تا سال ۲۰۱۵ هدایت کند.

گام دوم: آمریکا به سوی پذیرش IFRS حرکت می‌کند

اگرچه پروژه‌ی همگرایی بین FASB و IASB گام اولیه در مسیر جهانی کردن استانداردها است، به نظر می‌رسد که تحولات جدید در SEC، FASB و کنگره‌ی آمریکا در جهت تسریع حرکت این کشور به پذیرش استانداردهای بین‌المللی و جایگزینی آن با GAAP است. این حرکت سریع آمریکا، بسیاری از مفسران را شوکه کرده است. چراکه آنان تصور می‌کنند که GAAP، که به آن به عنوان یک استاندارد طلایی نگاه می‌شد، قرار است با چیزی عوض شود که بیشتر شبیه به یک مجموعه استاندارد فرعی بین‌المللی است که در جهت جهانی‌سازی استانداردهای حسابداری از آن استفاده شده است. با این حال در یک تحقیق پیمایشی که IACPA در بین مدیران انجام داد، ۵۵ درصد از آنان اظهار داشتند که به شیوه‌ای، آماده‌ی پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) هستند.

در ادامه اتفاقاتی که در مقابل IFRS در جریان است تشریح می‌شود.

آمریکا و حمایت بین‌المللی از حرکت به سمت پذیرش IFRS

سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ انگیزه‌ای برای جایگزینی GAAP با IFRS ایجاد کرد، در حالی که سال‌های ۲۰۱۰ تا اوایل ۲۰۱۲ دوره‌ای بود که در آن تلاش‌های مربوط به IFRS متوقف شد. در سال ۲۰۰۸ رهبران کشورهای گروه بیست G20 اعلام کردند که حمایت همگانی از یک مجموعه استانداردهای حسابداری واحد با کیفیت بالا و در سطح جهانی وجود داشته است. گروه بیست نتیجه‌گیری‌های قبلی خود را با پذیرفتن موارد زیر، بار دیگر تأیید کرد: «نهادهای بین‌المللی حسابداری، تلاش‌های خود

ممکن است بسیاری از حسابداران به حرکت به سوی استانداردهای بین‌المللی به چشم رویدادی نگاه کنند که بر شرکت‌های داخلی (درون‌مرزی) تأثیری ندارد. اما نمی‌توان از واقعیت فرار کرد. استانداردهای بین‌المللی به دو دلیل، بر همه‌ی شرکت‌ها، بزرگ و کوچک، داخلی و بین‌المللی، تأثیر خواهد گذاشت: ۱. حتی اگر GAAP تصمیم بگیرد که اصولی جداگانه برای شرکت‌های داخلی وضع کند، باز هم تغییر به سمت استانداردهای بین‌المللی بر یک دسته از استانداردها تأثیر می‌گذارد که کلیه‌ی شرکت‌های داخل و خارج از آمریکا ملزم به رعایت آن باشند؛ صرف‌نظر از اندازه و این که عام یا خاص باشند. ۲. پروژه‌ی همگرایی در کوتاه‌مدت به تغییر بسیاری از بنیادهای FASB منجر شده است تا GAAP را با IFRS منطبق کند.

آیا همگرایی به نتیجه می‌رسد؟

به‌ظاهر چنین است. در ابتدا منتقدان اظهار داشتند که به دلایل متعددی، مانند تفاوت در مواضع سیاسی و فرهنگی بین FASB و IASB، پروژه‌ی همگرایی محکوم به شکست است. اما ظاهراً هر دو طرف به موفقیت‌های غیرمنتظره‌ای دست یافته‌اند.

موارد زیر را در نظر بگیرید:

- از همان ابتدا IASB قادر بوده است که ۱۲۰ کشور را (که حداقل ۲۵ مورد از آن‌ها عضو اتحادیه‌ی اروپا بوده‌اند) مجبور به پذیرش مجموعه‌ای از استانداردهای بین‌المللی کند. آمریکا جزو آن ۱۲۰ کشور نبوده است.
- در یک مدت نسبتاً کوتاه هم IASB و هم FASB استانداردهایی را پذیرفتند که جنبه‌های دیگری از استانداردهای موجود را منعکس می‌کرد.

FASB سه بیانیه منتشر کرده است که GAAP را تحت پروژه‌ی همگرایی در کوتاه‌مدت، تعدیل و اصلاح کند و استانداردهای زیادی هم در شرف انتشار در پروژه‌ی همگرایی در درازمدت قرار دارند. جدول یک وضعیت پروژه‌ها را تا سال ۲۰۱۲ نشان می‌دهد. هم IASB و هم FASB اعلام کرده‌اند که هدف آن‌ها اولویت دادن به تکمیل سه پروژه است: شناسایی درآمد، اجاره‌ها و ابزارهای مالی، و سپس بر سایر

جدول (۱): وضعیت پروژه‌ی همگرایی IASB و FASB

پروژه	هیأت تاثیرگذار	وضعیت
پروژه‌ی کوتاه مدت:		
مبادلات غیر پولی	IASB	کامل شده است.
موجودی‌ها	IASB	کامل شده است.
تغییرات اختیاری حسابداری	IASB	کامل شده است.
پروژه‌ی دراز مدت:		
اندازه‌گیری ارزش منصفانه	IASB و FASB	کامل شده است.
صورت سود و زیان جامع	IASB و FASB	کامل شده است.
تهاتر در ترازنامه	IASB و FASB	کامل شده است.
حسابداری ابزارهای مالی	IASB و FASB	کامل نشده و در اولویت قرار دارد.
اجاره‌ها	IASB و FASB	کامل نشده و در اولویت قرار دارد.
شناسایی (شناخت) درآمد	IASB و FASB	کامل نشده و در اولویت قرار دارد.
ترکیب و ادغام: سیاست‌ها و روش‌ها	IASB و FASB	کامل نشده است.
گزارشگری عملیات متوقف شده	IASB و FASB	کامل نشده است.
قراردادهای بیمه	IASB و FASB	کامل نشده است.
ارائهی صورت‌های مالی	IASB و FASB	کامل نشده است.
سود هر سهم	IASB و FASB	شروع نشده است.
مالیات بر درآمد	IASB و FASB	شروع نشده است.
مزایای بازنشستگی شامل طرح‌های بازنشستگی (مرحله‌ی ۲)	IASB و FASB	شروع نشده است.
طرح‌های انتشار سهام و اوراق قرضه	IASB و FASB	شروع نشده است.
ابزارهای مالی باتوجه به ویژگی‌ها و ساختار حقوق صاحبان سهام	IASB و FASB	شروع نشده است.
پروژه‌ی چارچوب مفهومی	IASB و FASB	کامل نشده است.

تهیه‌ی صورت‌های مالی خود استفاده کرده باشند، به‌زودی به تعداد محدودی از آن‌ها اجازه‌ی استفاده از استانداردهای بین‌المللی را خواهد داد. SEC در راهنما، همچنین بیان کرده است که تا ژوئن ۲۰۱۱ مشخص می‌شود که آیا موارد هفت‌گانه‌ی بالا، حاصل شده است یا خیر؟ اگر حاصل شده باشد SEC نسبت به وضع قوانینی مبنی بر اجباری کردن استفاده از IFRS تا سال ۲۰۱۴ تصمیم می‌گیرد. در فوریه ۲۰۱۰، SEC تاریخ یادشده را از ۲۰۱۴ به ۲۰۱۵ تغییر داد.

در سال ۲۰۱۱، SEC اعلام کرد که برای صدور گزارشی مبنی بر موافقت خود با اجرای استانداردهای بین‌المللی، به زمان بیشتری نیاز دارد. این موضوع که آیا SEC رأی قطعی در خصوص پذیرش IFRS می‌دهد و اینکه آیا تاریخ اجرای این استانداردها همچنان سال ۲۰۱۵ باقی می‌ماند یا خیر، همچنان نامشخص است.

ملزم شدن شرکت‌های آمریکایی به رعایت IFRS چه پی‌آمدی خواهد داشت؟

SEC در موارد متعددی اعلام کرده است که قبل از این‌که پذیرش IFRS امکان‌پذیر باشد، لازم است که FASB و IFRS کلیه‌ی نقاط تفاوت بین خود را برطرف سازند. در حال حاضر، بدون برطرف شدن تفاوت‌های کلیدی، تأثیرات حاصل از موافقت شرکت‌های آمریکایی به استفاده از IFRS بسیار برجسته خواهد بود. چراکه IFRS و GAAP کاملاً با یکدیگر متفاوت‌اند. در نتیجه قبل از موافقت شرکت‌های آمریکایی به استفاده از IFRS، به عنوان یک پیش‌نیاز، FASB و IASB در حال تلاش در پروژه‌ی همگرایی به منظور کاهش (و نه حذف) تفاوت‌های اصلی بین IFRS و GAAP هستند. با این حال، به تعدادی از موضوعات مهم‌تری که با تبدیل به IFRS تأثیر خواهند پذیرفت توجه کنید:

- شرکت‌های آمریکایی ملزم خواهند شد که استانداردهای حسابداری جدید IFRS را بپذیرند.
- سیستم‌های حسابداری باید به گونه‌ای تغییر کنند که بتوانند داده‌هایی را که IFRS توصیه کرده است تا سال ۲۰۱۵ یا دیرتر (اگر SEC این تاریخ را به تعویق بیاورد) آماده کنند.

• حسابداران، حسابرسان، کارشناسان بیمه و گروه‌های دیگر، ملزم خواهند شد که دوره‌های آموزشی جدیدی را در زمینه‌ی IFRS در مقابل GAAP ببینند. (برای مثال، هم‌اکنون IFRS به‌عنوان بخشی از آزمون هماهنگ

را دوچندان کرده‌اند تا در داخل فرایند مستقل استانداردگذاری‌های خود، به یک مجموعه واحد از استانداردهای جهانی حسابداری با کیفیت بالا، دست یابند (بیانیه‌ی رهبران، اجلاس پیتسبورگ، ۲۴ و ۲۵ سپتامبر، ۲۰۰۹، (G20)).

در سال ۲۰۰۸، SEC دو پیشنهاد در زمینه‌ی IFRS صادر کرد:

- یک پیشنهاد در زمینه‌ی توقف الزام موجود بر شرکت‌های خارجی خاص، مبنی بر این‌که باید صورت‌های مالی تهیه شده بر مبنای IFRS را با GAAP تطبیق دهند.

- پیشنهادی نیز در خصوص این‌که به شرکت‌های آمریکایی در انتخاب بین IFRS و GAAP برای تهیه‌ی صورت‌های مالی اختیار داده شود.

در نوامبر ۲۰۰۸، کمیسیون بورس و اوراق بهادار SEC بیانیه‌ای با عنوان «راهنمایی برای استفاده‌ی بالقوه از صورت‌های مالی که توسط تهیه‌کنندگان آمریکایی منطبق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه شده است (راهنما)»^{۲۳} منتشر کرد. راهنما قبل از هرچیز نشان می‌داد که SEC پذیرفته است که احتمال دارد تهیه‌کنندگان آمریکایی (شرکت‌های SEC) به طور کامل ملزم به پذیرش استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شوند. راهنما به طور اخص، بر هفت نقطه‌ی عطف تأکید داشت که آمریکا برای حرکت به سوی پذیرش IFRS باید با آن‌ها مواجه می‌شد:

۱. بهبود در استانداردهای حسابداری
۲. پاسخ‌گویی در مقابل مبان‌ی و بنیادهای کمیته‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)
۳. بهبود در توانایی استفاده از داده‌های تعاملی^{۲۵} برای گزارشگری بر مبنای IFRS
۴. آموزش در زمینه‌ی IFRS
۵. محدود کردن استفاده‌ی زود هنگام و شتاب‌زده از IFRS به منظور حفظ قابلیت مقایسه برای سرمایه‌گذاران
۶. زمان‌بندی پیش‌بینی شده برای قانون‌گذاری توسط SEC در زمینه‌ی IFRS
۷. اجباری کردن استفاده از IFRS توسط تهیه‌کنندگان صورت‌های مالی در آمریکا

کمیسیون بورس و اوراق بهادار در راهنما بیان کرده است که از آغاز سال ۲۰۱۰، در صورتی که شرکت‌ها از IFRS بیش از هر مجموعه‌ی دیگری از استانداردها برای

CPA در آمریکا مورد سؤال قرار می گیرد)
 • هزینه های اعمال IFRS احتمالاً قابل توجه خواهد بود.

تفاوت های کلیدی بین IFRS و GAAP چه خواهد بود؟
 این تفاوت ها ممکن است تا سال ۲۰۱۵ تغییر کنند. اما با توجه به GAAP فعلی، اصلی ترین تفاوت ها در جدول دو خلاصه شده اند.

جدول (۲) - تفاوت های کلیدی بین IFRS و GAAP

اجزا	نحوه ی برخورد در IFRS	نحوه ی برخورد در GAAP
روش LIFO در موجودی ها	مجاز نیست.	مجاز است.
اختلال های ایجاد شده در دارایی های غیر جاری	رویکردی یک مرحله ای دارد. به شرکت ها اجازه می دهد زمانی که علت ایجاد اختلال، دیگر وجود ندارد زیان های ناشی از اختلال را به حالت اولیه، معکوس کند.	رویکردی دو مرحله ای دارد. معکوس کردن زیان های ناشی از اختلال را مجاز نمی داند.
املاک، تأسیسات و تجهیزات	به شرکت ها اجازه می دهد تا زمانی که کل مجموعه، تجدید ارزیابی شود، املاک، تأسیسات و تجهیزات خود را ارزیابی کنند. در شرایطی که یک جزء خاص می تواند جدا شود و تفاوت بسیار در عمر مفید اجزاء وجود دارد، استفاده از استهلاك اجزاء را الزامی می داند.	چنین تجدید ارزیابی ای را مجاز نمی داند. استفاده از استهلاك اجزاء را مجاز دانسته ولی الزامی نمی داند.
موقعیت های مالیاتی نامشخص	به طور خاص توسط IFRS مورد توجه قرار نگرفته است.	منافع مالیاتی ناشی از یک موقعیت مالیاتی، فقط زمانی شناسایی می شود که پایدار ماندن آن موقعیت پس از ارزیابی آن، از پایدار نماندن آن محتمل تر باشد.
شناسایی (شناخت) درآمد	فقط به راهنمایی های IFRS در زمینه شناسایی درآمد محدود شده است.	راهنمایی های بسیاری در زمینه شناسخت درآمد دارد که البته در کل GAAP پراکنده شده است.
تحقیق و توسعه (R&D)	امکان می دهد که مخارج توسعه در صورت احراز شرایط خاصی سرمایه ای شوند. در صورتی که مخارج تحقیق باید حتماً به هزینه تبدیل شوند.	در بیش تر موارد، شرکت را ملزم می کند که مخارج تحقیق و توسعه را تبدیل به هزینه کند.
افشا	موارد وسیع تری از افشا را بر اساس استاندارد های اصول - محور ضروری می داند.	موارد محدودتری از افشا را بر اساس استاندارد های قانون - محور ضروری می داند.

سایر منابع

- ASC250. Accounting Changes and Error Corrections.
- ASC330. Inventory.
- ASC845. Nonmonetary Transactions.
- G20. (2009, September 24 – 25). Leaders' Statement. Paper presented at the The Pittsburgh Summit.
- SEC. (2008). Roadmap for the Potential Use of Financial Statements Prepared in Accordance with International Financial Reporting Standards by Issuers.

پی‌نوشت‌ها

1. International Financial Reporting Standards
2. International Accounting Standards Board
3. Converging
4. Financial Accounting Standards Board
5. Norwalk Agreement
6. Rules-Based
7. Principles-Based
8. Faithfully
9. Consolidations and Off-Balance Sheet Entities
10. Stock Options
11. Leases
12. Financial Performance Reporting
13. Statement of Comprehensive Income
14. Reporting Discontinued Operations
15. Balance Sheet Offsetting
16. Accounting Standards Codification
17. ASC 250, Accounting Changes and Error Corrections
18. Retroactively
19. Nonmonetary Transactions
20. Commercial Substance
21. Inventory
22. The Pittsburgh Summit
23. Roadmap for the Potential Use of Financial Statements Prepared in Accordance with International Financial Reporting Standards by U.S. Issuers (the "Roadmap")
24. International Accounting Standards Committee
25. Interactive Data
26. Industry-specific guidance
27. Non-Public Entities
28. One-Size-Fits All
29. A Little GAAP Alternative

به دلیل این که IFRS بیشتر یک سیستم اصول‌محور است، در مقایسه با GAAP ادبیات دستوری (امری) کم‌تری دارد. علاوه بر این، IFRS کم‌تر به راهنمایی‌های خاص هر صنعت^{۲۶} می‌پردازد، در حالی که در GAAP به فراوانی، چنین راهنمایی‌هایی یافت می‌شود.

آیا IFRS مستقیماً بر شرکت‌هایی که فعالیت درون‌مرزی دارند^{۲۷} نیز تأثیر می‌گذارد؟

در حالت نظری، تغییرات پیشنهادی برای تبدیل به IFRS فقط بر شرکت‌های با فعالیت درون‌مرزی تأثیر می‌گذارد و شرکت‌های درون‌مرزی مستقیماً از این همگرایی، تأثیر نمی‌پذیرند. اما در حال حاضر، حقیقت این است که تحت استانداردهای فعلی FASB هرگونه یکپارچه‌سازی، قطعاً بر شرکت‌های درون‌مرزی هم تأثیر خواهد گذاشت. رویکرد یک مقیاس، مناسب برای همگان^{۲۸} به استانداردهای حسابداری در FASB، هیچ راهکار دیگری برای شرکت‌های درون‌مرزی باقی نمی‌گذارد. لذا اگر FASB استانداردهای بین‌المللی را بپذیرد، شرکت‌های درون‌مرزی به‌صورت غیر مستقیم، ملزم به رعایت آن استانداردها خواهند بود. چراکه راهکار دیگری ندارند. تنها ناجی شرکت‌های درون‌مرزی این است که یک GAAP بدیل کوچک^{۲۹} خواه داخل و خواه خارج از FASB، برای آن‌ها پذیرفته شود. اگر استانداردهای مربوط به شرکت‌های درون‌مرزی به سمت دیگری حرکت کند، GAAP برای شرکت‌های برون‌مرزی ممکن است با پذیرش IFRS پیچیده‌تر شود، درحالی که استانداردهای شرکت‌های درون‌مرزی تحت یک GAAP بدیل، ساده‌تر خواهد شد.

منبع اصلی

- این مقاله عمدتاً برگرفته از فصل نخست کتاب زیر است:

- CPA. (2012). Top Accounting Issues for 2013 - CPE Course. In (pp. 1-10). Chicago: CCH Editorial Staff Publication.